

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201031
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6723201031.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzuríkovej v právnej veci žalobcu: R.. W.. V. M., B., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. nábrežie 4, XXX XX E., zastúpený Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, IČO 47 256 907, proti žalovanému : ADMIN CREDIT, s.r.o., so sídlom Revoluční 1403/28, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO 04 050 932, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen číslo konania 12C/18/2023-36 zo dňa 22.03.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen číslo konania 12C/18/2023-36 zo dňa 22.03.2023 p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Zvolen (ďalej „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) výrokom I. návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/ a § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „CSP“) zamietol a výrokom II. rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.1 V odôvodnení uznesenia konštatoval súd prvej inštancie, že dňa 13.03.2023 bol súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k realizácii dražby z Úverovej zmluvy č. XXX/XX uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného Tatra credit, a. s., Námestie Slobody 10/1718, 921 01 Piešťany, IČO: 44 975 775 (ďalej „úverová zmluva“), v spojení so Zmluvou o záložnom práve č. 281/11 zo dňa 29. 11. 2011 (ďalej „záložná zmluva“), k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX Okresného úradu E., katastrálny odbor, nachádzajúcich sa v k. ú. E., a to rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na pozemku parc. reg. „C“ - zastavaná plocha a nádvorie s parc. č. XXXX o výmere XXX m², pozemku parc. reg. „C“ - zastavaná plocha a nádvorie s parc. č. XXXX o výmere XXX m², a pozemku parc. reg. „C“ - záhrada s parc. č. XXXX o výmere XXX m², a to až do času vydania rozhodnutia dovolacieho súdu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom horeuvedených nehnuteľností a dňa 16.5.2016 bol na liste vlastníctva pod zn. 1761/16, 50/23 vyznačený údaj o začatí výkonu záložného práva žalovaným, ako záložným veriteľom. Žalovaný je veriteľom z Úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 29. 11. 2011, ktorú žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Tatra credit, a. s., Námestie Slobody 10/1718, 921 01 Piešťany, IČO: 44 975 775. Súčasťou úverovej zmluvy bola aj Zmluva o záložnom práve č. XXX/XX, na základe ktorej žalovaný zriadil záložné právo k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam. V súvislosti s uvedeným sa žalobca domáhal žalobou zo dňa 13.9.2016 určenia neplatnosti úverovej zmluvy s dodatkami, určenia neexistencie záložného práva a zaplatenia primeraného finančného

zadosťučinenia. Rozsudkom zo dňa 7.5.2019 bola žaloba zamietnutá. Voči uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol súd druhej inštancie rozsudkom spis. zn. 41CoCsp/7/2022 zo dňa 16.11.2022, ktorým napadnutý rozsudok potvrdil. V nadväznosti na uvedené žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom dražobnej spoločnosti Public auction, s. r. o. Piešťany a zaslal žalobcovi oznámenie o začatí realizácie dobrovoľnej dražby a výzvu na umožnenie obhliadky za účelom ohodnotenia nehnuteľnosti zo dňa 13.1.2023. Žalobca poukázal na skutočnosť, že mu doposiaľ nie je zrejmé, v akej výške by mala byť údajná pohľadávka žalovaného, nakoľko žalovaný neustálil svoj nárok s poukazom na úhrady vykonávané žalobcom. V oznámení dražobnej spoločnosti nie je uvedená suma pohľadávky žalovaného, len neurčitá informácia o tom, že výšku predmetného dlhu mal žalobcovi oznámiť žalovaný. Žalobca ďalej uviedol, že podal dňa 9. 2. 2023 dovolanie, ktorým sa domáha odkladu právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 41CoCsp/7/2022 zo dňa 16. 11. 2022, jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca poukázal na to, že v prípade, ak by došlo k výkonu záložného práva, žalovaný by sa mohol z výťažku uspokojiť v akejkoľvek výške a to aj napriek skutočnosti, že výška pohľadávky žalovaného nie je zrejmá, resp. je sporná. Zároveň by došlo k nenapraviteľnej ujme na strane žalobcu, keďže po výkone záložného práva by prišiel o nehnuteľnosť vo svojom výlučnom vlastníctve, ktorá má podstatne vyššiu hodnotu, než je predpokladaná výška sumy, za ktorú sa vydraží. Žalobca uviedol, že v danom prípade je súdny zásah v podobe vydania neodkladného opatrenia nevyhnutný, nakoľko neexistuje iný mechanizmus ochrany práv spotrebiteľa pred samotnou realizáciou dražby podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobca mal za to, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi ním a žalovaným a to formou neodkladného opatrenia, pričom bezodkladnosť a naliehavosť svojho návrhu vidí najmä v tom, že výkonom záložného práva v rámci dobrovoľnej dražby dochádza k zásahu do jeho vlastníckeho práva, ako aj skutočnosťou, že v prípade realizácie záložného práva týmto spôsobom na jeho strane hrozí značná škoda a taktiež nenapraviteľná ujma, spočívajúca v strate jediného obydľia žalobcu. Podľa názoru žalobcu právom chránený záujem na jeho strane v danom prípade prevyšuje právom chránený záujem žalovaného na uspokojenie svojej (neurčitej) pohľadávky. Takýto postup rešpektuje zásadu primeranosti a minimalizuje negatívne následky, ktoré v prípade realizácie dobrovoľnej dražby nepochybne nastanú.

1.2. Následne súd prvej inštancie uviedol, že žalobca pre účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne osvedčil, že medzi ním a žalovaným existujú právne vzťahy a následne konštatoval obsah Úverovej zmluvy č. 281/11 zo dňa 29.11.2011, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 6.500,00 eur, ktorý mal v zmysle splátkového kalendára žalobca zaplatiť v 6 mesačných splátkach (6 x 195,00 eur - úroky) a 7. splátkou istinu úveru (6.500,00 eur), pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 29.11.2011 a splatnosť poslednej splátky dňa 29.05.2012. Časť II. predmetnej zmluvy obsahuje „Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a teda súd považoval za dostatočne osvedčené, že medzi žalobcom a žalovaným existuje aj záväzkovo-právny vzťah založený záložnou zmluvou, ktorou bola zabezpečená pohľadávka právneho predchodcu žalovaného voči žalobcovi zo zmluvy o úvere. Taktiež súd prvej inštancie mal preukázané z výpisu z listu vlastníctva, že žalobca je v súčasnosti zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľností, na ktoré sa vzťahuje záložná zmluva a na predmetnom liste vlastníctva v časti C „TARCHY“ je zapísané záložné právo na základe záložnej zmluvy zo dňa 22.12.2011, titulom zmluvy o postúpení pohľadávky v prospech postupníka ADMIN CREDIT, s.r.o. (žalovaného).

1.3. Okresný súd v rámci posúdenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zdôraznil, že neodkladné opatrenie možno vydať iba vtedy, ak strany uvedú skutočnosti, z ktorých sa dá usudzovať, že v konaní vo veci samej (v prípade, že ich preukážu) môžu byť úspešní a dovtedy (pred meritórnym rozhodnutím) im treba poskytnúť dočasnú právnu ochranu, resp. dočasne upraviť ich vzájomný vzťah. V danom prípade súd zistil, že na tamjšom súde už bolo vedené konanie pod sp. zn. 17Csp/46/2016, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 29.11.2011 v znení jej dodatkov a určenie neexistencie záložného práva č. XXX/XX. V časti určenia neexistencie záložného práva č. XXX/XX bola žaloba zamietnutá rozsudkom č.k. 17Csp/46/2016-433 zo dňa 08.05.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoCsp/7/2022-576 zo dňa 16.11.2022. Voči predmetnému rozsudku podal žalobca dovolanie a návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 09.02.2023. Súd prvej inštancie taktiež zistil, že v priebehu konania vedeného pod sp. zn. 17Csp/46/2016 bola neodkladným opatrením č.k. 17Csp/46/2016-62 zo dňa 29.09.2016 žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území E., obec E., okres E., pozemky parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, výmera XXX m², parcelné číslo

XXXX, druh pozemku záhrady, výmera XXX m², stavba na parcele číslo XXXX so súpisným číslom XXX, druh stavby rodinný dom, všetky zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom T. úradom E., vo výlučnom vlastníctve žalobcu/navrhovateľa až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

X.X. Na základe konštatovaných skutočností potom okresný súd zdôraznil, že záložné právo je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách. Nie je možné vyhovieť návrhu len preto, že predmetom zálohu je obydlie žalobcu. Žalovaný má záložné právo zriadené v zmysle zákona a na základe záložnej zmluvy a to bez zreteľa na to, že jedná sa v súčasnosti o obydlie žalobcu. Ochrana obydlia nie je možné ponímať absolútne tak, že každá dražba domu, v ktorom žalobca má bydlisko, je porušením ústavného práva na ochranu obydlia. Tieto závery nevyplývajú ani z nálezov Ústavného súdu SR, ani rozsudkov EŠLP. Neoprávnený zásah do obydlia je totiž zásah, ktorý nemá oporu v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody, alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa (nález Ústavného súdu SR I.13/2000 zo dňa 10. 07. 2001). Dobrovoľná dražba má oporu v zákonnej úprave (zákon o dobrovoľných dražbách) a sleduje legitímny cieľ, ktorým je plnenie uhradzovacej funkcie záložného práva, keďže žalobca nie je schopný svoj dlh vyrovnať a nemožno ju považovať za nie nevyhnutné a neprimerané opatrenie zvlášť, ak aj pri súdom nariadenej prípadnej exekúcii predajom nehnuteľnosti, by nastal ten istý dôsledok, teda strata obydlia žalobcu. Ak dôjde k porušeniu niektorého práva žalobcu v dražbe, nemožno vylúčiť dôvodnosť žaloby o jej neplatnosť. Tú však nemožno stavať výlučne na skutočnosti, že predmetom dražby je rodinný dom žalobcu. Ani Exekučný poriadok pri exekúcii predajom nehnuteľnosti nevyklučuje dražbu bytu, či rodinného domu (nehnuteľnosti, v ktorej má povinný hlásený trvalý pobyt alebo prechodný pobyt podľa osobitného predpisu) v prípade, ak vymáhaná pohľadávka je vyššia ako 2.000 eur, čo ale korešponduje aj s ustanovením zákona o dobrovoľnej dražbe. Súd prvej inštancie preto uviedol, že nie je teda žiaden dôvod zakazovať žalovanému výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou domu žalobcu. Súd taktiež poukázal na to, ak by žalovaný v rámci dobrovoľnej dražby uplatnil plnenie majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, prieskumu ich oprávnenosti sa môže žalobca domáhať žalobou na určenie neplatnosti dražby (137 písm. d) CSP), pretože pokiaľ záložný veriteľ vo vyhlásení podľa ustanovenia § 7 ods. 2 Zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách uplatňuje pohľadávku, ktorá má prípadný základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože záložný veriteľ uplatnil pohľadávku, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách zakotvujúce možnosť domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Ochrana žalobcu je v tomto prípade zabezpečená osobitným právom na podanie žaloby na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pri vzniku záložného práva účastníci dobrovoľne na základe zmluvnej voľnosti uzavreli záložnú zmluvu, pre ktorú sa rozhodol samotný žalobca ako záložca. Žalobca súdu doposiaľ nepreukázal pravdivosť jeho tvrdenia (v podanom dovolaní), že uzatvorenie záložnej zmluvy neodzrkadľovalo jeho skutočnú vôľu a žiadne skutočnosti tomu ani nenasvedčujú.

1.5. Čo sa týka výšky pohľadávky, pokiaľ žalobca uviedol, že mu nie je známa, súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia uviedol, že z podaného návrhu vyplýva, že žalobca nemal ani snahu sa u dražobníka informovať o výške pohľadávky, pričom v oznámení o začatí realizácie dobrovoľnej dražby je jasne uvedené, že aktuálnu výšku predmetného dlhu mu kedykoľvek telefonicky oznámia. Taktiež je uvedené, že výšku predmetného dlhu žalobcovi oznámil žalovaný. Z vyjadrenia žalobcu v podanom dovolaní zo dňa 09.02.2023 však možno usúdiť, že je zachovaný aj ústavný princíp primeranosti, nakoľko žalobca uviedol, že v jeho možnostiach nebolo zaplatiť poslednú splátku vo výške poskytnutej istiny, a teda výška pohľadávky je minimálne 6.500,00 eur (výška poskytnutej istiny), teda je zrejme, že jeho dlh prevyšuje sumu 2.000,00 eur- zákonodarcom stanovenú hranicu pohľadávky na vykonanie dražby nehnuteľnosti, ktorá ju zabezpečuje. Ak teda dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia majú byť len neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, prípadne hrozba dražby, len táto samotná skutočnosť nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia.

1.6. V následnom odôvodnení uznesenia okresný súd, s poukazom na nález Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 139/2022-30 zo dňa 12.05.2022, ktorý vyslovil názor, že súd má predbežne právne posúdiť osvedčené skutkové tvrdenia navrhovateľa (žalobcu), z čoho teda vyplýva, že súd by mal pri vydaní neodkladného opatrenia predbežne skúmať skutkové tvrdenia uvádzané žalobcom. Žalobca však doposiaľ neosvedčil, že by úverová zmluva, resp. zmluva o zriadení záložného práva, mala byť neplatná. O určení neplatnosti záložnej zmluvy už bolo súdom prvej a druhej inštancie rozhodnuté,

pričom súd žalobu zamietol. Skutočnosť, že žalobca podal vo veci dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoCsp/7/2022 zo dňa 16.11.2022, sama o sebe neodôvodňuje vydanie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Ak záložca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia chce získať právnu ochranu pred výkonom záložného práva, musí vždy osvedčiť nielen existenciu nebezpečenstva, že výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby môže dôjsť k zásahu do jeho vlastníctva práva a práva na nedotknuteľnosť jeho obydľia, ale súčasne musí osvedčiť aj existenciu konkrétneho nároku, ktorý má byť dočasne neodkladným opatrením chránený. Vychádzajúc z právnej úpravy Civilného sporového poriadku to isté platí aj pre navrhovateľa, resp. žalobcu, ktorý je spotrebiteľom. Opačná situácia by mohla viesť k zneužívaniu situácie záložcami (aj spotrebiteľmi), ktorí si riadne neplnia svoje úverové povinnosti, nakoľko pre zamedzenie výkonu práva záložného veriteľa by postačovalo iba preukázať začatie výkonu záložného práva záložným veriteľom (a prípadné osvedčenie, že navrhovateľ je spotrebiteľom) a súd by návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musel vyhovieť.

1.7. Na základe uvedených skutočností a právneho posúdenia okresný súd dospel k záveru, že nie sú dané zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci a návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I. uznesenia). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 262 ods.1 CSP a vyslovil, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, teda v zmysle vyššie citovaných ustanovení mu vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Nakoľko ale súd zo súdneho spisu vznik trov konania žalovaného nemal preukázaný, nárok na ich náhradu mu nepriznal (výrok II. uznesenia).

2. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval najmä tým, že žalovaný neustálil svoj nárok, z čoho vyplýva, že v prípade výkonu záložného práva sa môže uspokojiť z výťažku v akejkolvek výške. Taktiež žalobca poukázal na skutočnosť, že predmetná nehnuteľnosť je jeho jediným obydľím a v dôsledku výkonu záložného práva hrozí vznik nenapraviteľnej ujmy. Podľa názoru žalobcu sa konajúci súd nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a jeho rozhodnutie nie je riadne odôvodnené. Žalobca v odvolaní namietal, že súd sa vôbec nezaoberal rozhodnutiami súdov, najmä uznesením Krajského súdu v Prešove spis. zn. 20Co/128/2017 zo dňa 21. 11. 2017. Predmetná vec prejednávaná Krajským súdom v Prešove pritom bola skutkovo obdobná ako vec, prejednávaná v tomto konaní. Konajúci súd sa taktiež nevysporiadal s tvrdením žalobcu o tom, že výkonom dražby v režime zákona o dobrovoľných dražbách na jeho strane hrozí značná majetková škoda, nakoľko žalovaný výšku svojej údajnej pohľadávky nešpecifikoval. Existencia možnej majetkovej škody značného rozsahu pritom bola jedným z kľúčových argumentov a dôvodov, pre ktorý sa žalobca domáhal vydania neodkladného opatrenia. K uvedenému sa konajúci súd vyjadril v bode 19. odôvodnenia napadnutého uznesenia, no žalobcovi nie je zrejmé, na základe akých skutočností považuje konajúci súd za dostatočné špecifikovanie pohľadávky, ktorá má byť splnená prostredníctvom dražby nehnuteľnosti, uvedením textu „výšku predmetného dlhu Vám oznámil ADMIN CREDIT“. Žalobca opakovane uviedol, že výška dlhu mu doposiaľ oznámená nebola a má za to, že splnenie povinností žalovaného nemožno nahrádzať poukazovaním na to, že žalobca „nemal snahu“ sa o uvedenom informovať. Odvolateľ považuje za zmätočné konštatovanie konajúceho súdu o tom, že je uvedené, že výšku predmetného dlhu žalobcovi oznámil žalovaný. Žalobcovi nie je zrejmé, kde má byť uvedené oznámenie výšky dlhu a na základe akého vyjadrenia žalobcu má konajúci súd za to, že žalobca uvedenú skutočnosť nenamietal. Taktiež odvolateľ rozporuje konštatovanie konajúceho súdu o tom, že výška pohľadávky je evidentne minimálne 6 500,- eur, nakoľko žalobca žalovanému na účet poskytnutého úveru zasielal plnenia a teda výška pohľadávky žalovaného nie je ustálená.

2.1. Podľa názoru žalobcu konajúci súd absolútne nedostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, keď sa v zásade uspokojil s odkazom na podanie prípadnej žaloby o neplatnosť dražby. Účelom neodkladného opatrenia je v danom prípade práve predchádzanie vzniku protiprávneho stavu, ktorý nastane v okamihu realizácie dražby. Súd sa podľa názoru žalobcu má snažiť predísť vzniku protiprávneho stavu, ktorý by len vyvolal ďalšie konanie o neplatnosť dražby, obzvlášť v skutkovo obdobných veciach. Súd nereflektoval v zásade žiadne tvrdenie žalobcu a to v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že jeho porušené právo možno efektívne chrániť práve neodkladným opatrením, (v zásade iný prípustný prostriedok v súčasnosti k dispozícii nemá) a nie až následnou žalobou o neplatnosť dražby a súd teda podľa jeho názoru nesprávne právne posúdil neprípustnosť neodkladného opatrenia z dôvodov uvádzaných v podanom návrhu. Návrhom sa žalobca

snaží zabrániť značnej škode v jeho majetkovej sfére, čo v návrhu opakovane uviedol a osvedčil. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci následne súd ani nevykonal, resp. sa ani nezaoberal žalobcom navrhnutými dôkazmi, čím je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) a e) CSP. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby napadnuté uznesenie zmenil a to tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle žalobcovho návrhu.

3. Žalovaný po tom, ako mu bol odvolacím súdom vytvorený procesný priestor v súlade s § 329 ods. 1 vety poslednej CSP v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP sa vyjadril k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a k jeho odvolaniu. Uviedol, že sa plne stotožňuje s odôvodnením uvedenom v uznesení okresného súdu, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu žalobcu a to najmä z dôvodov, že neexistujú také nepriaznivé následky, ktorým by bolo potrebné zabrániť bezodkladnou úpravou, t.j. nariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu. Zdôraznil, že príslušné súdy už v danej veci konali a právoplatne rozhodli, pričom v minulosti už raz nariadeným neodkladným opatrením zastavili výkon záložného práva žalovaného a preto dovolanie žalobcu je síce jeho zákonným právom, ale nie je dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia.

3.1. Nad rámec dôvodov uvedených v uznesení súdu prvej inštancie žalovaný uviedol ďalšie skutočnosti, keďže je presvedčený, že žalobca úmyselne neuviedol vo svojom návrhu všetky fakty a niektoré jeho tvrdenia vzbudzujú dôvodné pochybnosti o ich pravdivosti. Žalobca "pozabudol" v svojom návrhu uviesť súdu, že istina žalobcovi poskytnutého úveru (konajúcemu v čase poskytnutia ako podnikateľský subjekt: R. V. M. - J., U. SK, W. M. s miestom podnikania N. nábrežie XXX/X, XXX XX E., IČO: 37 059696) je v celkovej výške 63.300,- eur, pričom žalobca od februára 2015, t.j. viac ako osem rokov, neprejavil záujem vysporiadať svoj záväzok vyplývajúci mu z Úverovej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 29.11.2011 a uzatvorených dodatkov (Dodatky č. 1-11) a to ani na výzvu dražobnej spoločnosti. Žalobca doteraz uhradil žalovanému, resp. jeho právnenému predchodcovi sumu 23.359,61 eur, z čoho jasne vyplýva, že len neuhradená istina poskytnutého úveru je takmer 40.000,- eur (presne 36.940,39 eur) a aplikáciou žalobcovho ústavného práva na súdnu ochranu už takmer sedem rokov úspešne odďaľuje uspokojenie pohľadávky veriteľa –žalovaného. Ďalej žalovaný vyslovil pochybnosti o tom, že nehnuteľnosti, voči ktorým sa žalobca domáha vydania neodkladného opatrenia, sú žalobcovým "jediným obydliím" a preto si zasluhujú vyššiu mieru ochrany. Na predmetných nehnuteľnostiach bolo zo strany dražobnej spoločnosti B. auction s.r.o., so sídlom H. 1, XXXXX B., v roku 2016 a v roku 2023 vykonané spolu už 4 krát opakované znalecké oceňovanie zo strany štyroch rôznych znalcov (z dôvodov systematických ale bezdôvodných námietok žalobcu) a ako vyplýva z miestneho zisťovania, nehnuteľnosti sú pravdepodobne dlhodobo (minimálne od roku 2016) neobývané. Žalobca v skutočnosti žije na inej adrese v inej nehnuteľnosti, ktorú možno priamo nevlastní, pričom dom na N. nábreží X vo Zvolene je len jeho korešpondenčnou adresou a adresou formálneho, nie reálneho pobytu, preto výkonom záložného práva zo strany žalovaného nemôže dochádzať ku faktickému "zásahu do obydlija žalobcu". K takémuto zásahu nedôjde ani v prípade konečnej realizácie dobrovoľnej dražby. Je totiž nereálne, aby žalobca žil a mal obydlie v nehnuteľnosti, ktorá je minimálne od roku 2016 odpojená od inžinierskych sietí - prívodu elektrickej energie a plynu, tak ako vyplýva zo znaleckého zisťovania. Žalovaný má za to, že žalobca pravdepodobne v týchto tvrdenia súd úmyselne zavádza, keď tvrdí, že dom na N. nábreží X je jeho obydliím a to s jediným cieľom, zmariť za každú cenu uspokojenie veriteľa.

3.2. Žalovaný je toho názoru, že právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces je dôležitým prvkom ochrany práv nielen subjektov v postavení žalobcu, ale aj v postavení žalovaného. Žalovaný však má za to, že jeho právo na uspokojenie jeho nespornej pohľadávky je často opomínané na úkor ochrany tzv. "práv" žalobcu, ak veriteľ nedokáže dlhé roky žiadnym zákonom povoleným spôsobom dosiahnuť splnenie záväzku zo strany dlžníka (žalobcu) a čelí jeho mnohonásobným a nekonečným obštrukciám. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že žalobca opakovane a hlavne neodôvodnene zneužíva niektoré ustanovenia právneho poriadku a to nielen Civilného sporového poriadku, ale aj zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a tým dokazuje, aký je systém práva často "bezzubý". Žalovaný poukázal na znenie § 228 ods. 2 CSP, ktoré ustanovenie umožňuje, aby strana sporu v súdnom konaní o vecné práva k nehnuteľnosti mohla podať na príslušnej správe katastra nehnuteľností návrh na zápis poznámky o začatí predmetného súdneho konania, ktorá má informatívny charakter a nepredstavuje prekážku nadobudnutia nehnuteľnosti jej prevodom (napríklad pri výkone záložného práva) a svojim spôsobom smeruje voči nadobúdateľom nehnuteľností a chráni pôvodného vlastníka. Žalobca teda mal v minulosti a má zákonnú možnosť svoje údajne dotknuté práva chrániť aj iným spôsobom, ako nariadeným

neodkladným opatrením. Aj s poukazom na túto argumentáciu je potrebné návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, keďže žalovaný je presvedčený o absencii zákonných podmienok pre jeho nariadenie a podľa jeho názoru neexistuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol a potvrdil tým napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Vychádzajúc z ustanovenia § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej „Zákon o dobrovoľných dražbách“), v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

11. Odvolací súd (viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania podľa § 379 a § 380 CSP) po preskúmaní veci a dôvodov odvolania, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol, keď návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a úvahami súdu, dôvody a právne úvahy uvádzané v napadnutom uznesení sú vecne správne, sú dostatočné, argumentačne presvedčivé a právne správne posúdené a vyhodnotené. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé privodiť nutnosť zmeny alebo zrušenia odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Už zo samotnej procesnej úpravy vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do subjektívnych práv a obmedzuje ich a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne

okolnosti preukazujúce neodkladnosť a naliehavosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Nevyhnutným predpokladom je však aj vysoká miera pravdepodobnosti danosti a zákonnosti nároku, ktoré sa má takto poskytnúť predbežná ochrana.

13. Pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je miera dokazovania dôvodnosti samotného nároku žalobcu požadovaná v takej miere, ako je tomu pri vecnom rozhodovaní o merite vecí, no už aj v tomto štádiu je nevyhnutné, aby strana, ktorá sa domáha predbežného uloženia povinnosti druhej strane, osvedčila tvrdený nárok, jeho dôvodnosť a zákonnosť aspoň s veľkou mierou pravdepodobnosti oprávnenosti domáhania sa alebo bránenia svojho práva v spore. Neodkladné opatrenie možno vydať iba vtedy, ak strana, ktorá sa ho domáha, uvedie skutočnosti, z ktorých sa dá usudzovať, že v konaní vo veci samej (v prípade, že ich preukáže) môže byť úspešná a je tak dôvodné poskytnúť jej dočasnú právnu ochranu, resp. dočasne upraviť vzájomný vzťah strán sporu. Nárok je osvedčený vtedy, ak sa súdu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobný.

14. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že v čase svojho rozhodovania mal dožiadaniami preukázané, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 6Cdo/39/2013 o dovolaní žalobcu, ani o návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, nerozhodol. Rovnako mal odvolací súd dožiadaním u dražobnej spoločnosti Public auction s.r.o. so sídlom v Piešťanoch overené, že dražba nehnuteľností žalobcu doposiaľ neprebehla, aktuálne sa uskutočňuje opakované oceňovanie nehnuteľností.

15. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na majetkových právach mal žalobca snahu osvedčiť tým, že zo strany žalovaného v zmysle záložnej zmluvy je realizované jeho záložné právo na nehnuteľnostiach, ktoré sú ako záloh uvedené v záložnej zmluve, pričom však odvolací súd zdôrazňuje, že platnosť a zákonnosť tejto záložnej zmluvy, ako aj platnosť úverovej zmluvy, ktorej plnenie bola záložnou zmluvou zabezpečené, bola už žalobcom v riadnom súdnom konaní spochybnená a namietaná, no procesne neúspešne. Ako aj súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho uznesenia správne zdôraznil, v konaní vedenom Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 17Csp/46/2016, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. 281/11 zo dňa 29.11.2011 v znení jej dodatkov a určenie neexistencie záložného práva č. 288/11, bola žaloba v časti určenia neexistencie záložného práva č. 288/11 zamietnutá rozsudkom č.k. 17Csp/46/2016-433 zo dňa 08.05.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoCsp/7/2022-576 zo dňa 16.11.2022. V priebehu konania vedeného pod sp. zn. 17Csp/46/2016 bola žalobcovi už raz poskytnutá ochrana neodkladným opatrením č.k. 17Csp/46/2016-62 zo dňa 29.09.2016, ktorým bola súdom žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území E., obec E., okres E., pozemky parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, výmera XXX m², parcelné číslo XXXX, druh pozemku záhrady, výmera XXX m², stavba na parcele číslo XXXX so súpisným číslom XXX, druh stavby rodinný dom, všetky zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom Okresným úradom E., vo výlučnom vlastníctve žalobcu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Neodkladným opatrením tak už raz bolo právo záložného veriteľa zamedzené v prospech žalobcu, ako záložcu. Vo veci samej však žalobca procesne úspešný nebol a súd neexistenciu záložného práva po meritórnom prieskume nevyslovil.

16. Taktiež súd prvej inštancie správne uviedol, že len zo samotnej skutočnosti, že voči predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie a návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 09.02.2023, nie je bez ďalšieho dôvodom na vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Záložná zmluva bola v riadnom súdnom konaní predmetom súdneho prieskumu a neboli súdmi (prvoinštančným, ani odvolacím) zistené žiadne dôvody, pre ktoré by bola súdnym rozhodnutím vyslovená neplatnosť tejto záložnej zmluvy. Taktiež súd prvej inštancie správne uviedol, že ani z dôvodu, že doposiaľ legitímnym výkonom záložného práva žalovaného z platnej a účinnej záložnej zmluvy dochádza k zásahu do vlastníckeho práva žalobcu a hrozí tak žalobcovi majetková ujma v dôsledku výkonu záložného práva, nie je možné bez ďalšieho vyvodit' danosť a dôvodnosť nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd opätovne zamedzil výkon záložného práva záložného veriteľa. Uvedené odvolací súd zdôrazňuje najmä s akcentom na to, že obsah záložnej zmluvy už bol predmetom súdneho prieskumu a tak neosvedčil žalobca danosť nároku, ktorého ochrany by sa žalobcovi nariadeným neodkladným opatrením malo dostať. Rovnako správne konštatoval súd prvej inštancie, že dôvodnosť

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno bez ďalšieho vyvodit' ani len z tej samotnej skutočnosti, že realizáciou výkonu záložného práva môže dôjsť k strate jediného obydlija žalobcu. Správne okresný súd konštatoval, že záložné právo je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách a nie je možné vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len pre to, že predmetom zálohu je obydlie žalobcu, hoci aj spotrebiteľa. Opätovne sa odvolaciemu súdu žiada zdôrazniť, že spotrebiteľské práva boli chránené súdnym prieskumom, pričom právoplatným a vykonateľným rozsudkom v súdnom konaní neboli zistené žiadne zákonné dôvody pre určenie neplatnosti namietanej záložnej zmluvy. Nie je tak doposiaľ jediný zákonný dôvod zakazovať žalovanému výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou v zmysle platnej a účinnej záložnej zmluvy.

17. Pokiaľ v rámci odvolacej argumentácie odvolateľ namieta, že sa podľa jeho názoru konajúci súd nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a jeho rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, je potrebné uviesť, že ani táto odvolacia námietka nemá, s poukazom na odôvodnenie napadnutého uznesenia, svoje opodstatnenie. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je nesporne a nespochybniteľne jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 3. septembra 1953, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006) a tak nepochybne právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís súd dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (viď napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú zásadný význam pre rozhodnutie (I. ÚS46/05, II. ÚS 76/07). S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že preskúmané uznesenie súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí a preto ho nemožno považovať za nedostatočne zdôvodnené. Odôvodnenie uznesenia zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú a aj právnu presvedčivosť. Súd prvej inštancie jasne, rozsiahlo a dostatočne zrozumiteľne a argumentačne presvedčivo vysvetlil právne dôvody a svoje úvahy, pre ktoré návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovet a svoje rozhodnutie odôvodnil presvedčivo a zrozumiteľne.

18. Odvolací súd sa s poukazom na vyššie uvedené plne stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj podľa názoru odvolacieho súdu v dostatočnej miere nepreukázal dôvodnosť potreby dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola za daných skutkových okolností predbežne poskytnutá ochrana jeho subjektívneho práva. Len zo samotnej skutočnosti, že bolo podané dovolanie voči právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neexistencie záložného práva, ktorého výkon aktuálne žalovaný realizuje, nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa tak vzhľadom na uvedené skutočnosti stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil zákonné podmienky a predpoklady tak, aby súd bol oprávnený nariadiť navrhované neodkladné opatrenie. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

Vzhľadom na vecnú správnosť meritórneho výroku potom je vecne správny aj závislý výrok II., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v

súlade so zásadou úspešnosti v konaní, pričom však žalovanému v prvoinštančnom konaní žiadne trov nevznikli a súd prvej inštancie mu z toho dôvodu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) a vyslovil, že žalovanému, ktorému by ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči procesne neúspešnému žalobcovi, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko z obsahu spisu vznik žiadnych trov odvolacieho konania na jeho strane nevyplýva.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.